

Jeg skal endnu en Gang anbefale det høje Ting at give Sagen en velvillig Behandling først i et Udvalg og saa helst saaledes, at vi faar et Resultat ud af det. Naar den højtærede Minister udtalte, at han ikke kunde modtage Loven, vil jeg dog sige til den højtærede Minister, at man jo overmaade ofte ser Ministre modtage noget, de ikke er alt for glade ved, og det kunde maaske være, at den højtærede Minister blev nødt til det i dette Tilfælde.

L. D. Rasmussen: Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Christmas Møller) udtalte, at den store Indlemmelse, man fra konservativ Side har ønsket, ikke er blevet til noget, men maaske kunde gennemføres. Det maa bero paa en Misforstaaelse, naar det ærede Medlem siger, at det er en Ting, som de Konservative i Odense har ønsket, thi der var Forhandlinger godt i Gang om hele det store Indlemmelsespørgsmaal, men pludselig fandt man paa at stille nogle særlige Ydelser i Udsigt, som man vilde give St. Hans Landsogn under Forudsætning af, at det vilde vente 10 Aar med at rejse Spørgsmaalet om Indlemmelse, og paa dette Grundlag blev Forhandlingen sprængt fra Odense Kommunes Side, fra Flertallets Side, fra konservativ Side. Jeg siger dette, fordi Stillingen i Virkeligheden er denne, at man fra konservativ Side vist i og for sig ikke har saa meget imod at faa indlemmet de Kommuner, der er nogenlunde økonomisk velstillet og ligger i Odense Bys Nærhed, medens man derimod ikke har røbet nogen som helst Tilbøjelighed til at tage den fattige Kommune, som i Grunden ligger allernærmest, i nær Sammenbygning med Odense, saaledes at fremmede ikke vil kunne opdage, naar de er i Odense, og naar de er i St. Hans Landsogn.

Hensigten med den gældende Indlemmelseslov var og er at skaffe Mulighed for at foretage Indlemmelse af Landkommuner eller Dele af disse i Købstadkommuner paa Trods af manglende Enighed derom mellem de paagældende Kommuner. Det er selvfølgelig med velberaad Hu, man er gaaet den Vej, thi det er uhyre vanskeligt at opnaa Enighed mellem to Kommuner om Indlemmelse. Ministeren paapegede dette Faktum ved at sige, at hvor Købstaden ønsker Indlemmelse af en økonomisk velstillet Nabokommune, et Skattely, der vilde den paagældende Landkommune modsætte sig Indlemmelsen; hvis derimod en fattig Landkommune i Købstadens umiddelbare Nærhed ønsker sig optaget i Bykommunen, vil Byraadet mod-

sætte sig. Det var de Forhold, der laa, før den Lov, vi nu har, blev sat i Kraft, disse Forhold blev ændret ved Loven, men nu vil man fra konservativ Side atter føre Forholdene tilbage, som de var, før denne Lov blev givet.

Der er maaske en eller anden, der vil rejse den Indvending, at et saadant Magtbud fra Indenrigsministerens Side, naar Forholdene tillader det, vil være urimeligt og uretfærdigt. Jeg kan ikke anerkende dette, thi det er Købstaden og dens Forhold, som skaber disse Tilstande i de paagældende Landkommuner. Købstadens Behagelighed virker tillokkende paa adskillige velstillede Borgere, de bosætter sig i umiddelbar Nærhed af Købstaden i Landkommunen, hvor det i Regelen er billigere at bo, og der skal ikke mange saadanne velstillede Borgere til for at kunne skabe et for Købstaden generende Skattely. Paa den anden Side drager Udviklingen af Købstadens Erhvervsliv en Mængde Arbejdere til Byen, og disse kan paa Grund af Boligmangel, Børnefølgelse eller maaske begge Dele ikke skaffe sig Husly i Byen, men tvinges ud i den nærliggende Landkommune; de er ligesaa gode Borgere som alle andre, derom kan ikke tvistes, men de har ikke den store Skatteevne, og Erfaringen viser, at i saadanne Landkommuner opstaar der efterhaanden i stigende Grad økonomiske Vanskeligheder. Ligesaa rimeligt som det er, at en Købstad, naar den ønsker det, skal kunne faa et generende Skattely indlemmet, et Skattely, der er skabt af Købstaden og dennes Forhold, lige saa rimeligt maa det være, at en fattig Landkommune, hvis Forhold ligeledes er skabt ved Købstadens Nærhed, efter Ønske kan blive optaget i Købstadkommunen.

Nu stiller altsaa de ærede konservative Medlemmer Forslag om Ændringer i Loven, Ændringer, der gaar stik mod Lovens Hovedhensigt, og hvis Vedtagelse vilde være det samme som at gøre denne Indlemmelseslov ganske ubrugelig. I Forslagets § 1 stilles der en Betingelse for Paabydelse af Indlemmelse, som vil betyde, at den fattige Nabo, der ønsker at blive indlemmet i en Købstadkommune, maa blive udenfor, medens der naturligvis vil blive beredt den mere velstillede Kommune den mest gæstfri Modtagelse. Jeg føler mig ganske forvissat om, at hvis de ærede konservative Medlemmer, før de fremsatte dette Forslag, havde henvendt sig til deres egne Meningsfæller i Købstadforeningens Bestyrelse med Ønske om et godt Raad i